

..Cemal Süreya
Üvercinka

50 yaşında

YKY

ÜVERCİNKÄ

CEMAL SÜREYA



İSTANBUL

Cemal Süreya (Cemalettin Seber; 1931, Erzincan - 9 Ocak 1990, İstanbul) 1954'te Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Maliye ve İktisat Bölümü'nü bitirdi. Maliye Bakanlığı'nda müfettiş yardımcılığı ve müfettişlik görevlerinde bulundu; 1965'te ayrıldığı müfettişlik görevine 1971'de yeniden döndü; 1982'de müşavir maliye müfettişliğinden emekli oldu. Ağustos 1960'ta başladığı ve yalnızca dört sayı çıkarabildiği Papirüs dergisini, Haziran 1966-Mayıs 1970 arası 47, 1980-81 arası iki sayı daha çıkardı. 1978'de Kültür Bakanlığı'nda Kültür Yayınları Danışma Kurulu üyesi olarak da görev yapan Cemal Süreya, emekli olduktan sonra, yayınevlerinde danışman ve ansiklopedilerde redaktör olarak çalıştı. Birçok dergide yazıları ve şiirleri yayımlandı; ayrıca Oluşum, Türkiye Yazıları, Maliye Yazıları dergileri ile Saçak dergisinin kültür-sanat bölümünü bir süre yönetti. Politika, Aydınlık, Yeni Ulus ve Yazko Somut gazeteleri ile 2000'e Doğru dergisinde köşe yazıları yazdı.

İkinci Yeni hareketinin önde gelen şair ve kuramcılarından sayılan Cemal Süreya'nın ilk şiiri "Şarkısı-beyaz", Ocak 1953'te Mülkiye dergisinde yayımlanmıştı. Ölümünden sonra adına bir şiir ödülü kondu. Feyza Perinçek ve Nursel Duruel, şair üzerine bir biyografik inceleme hazırladılar: Cemal Süreya / Şairin Hayatı Şiire Dahil (1995). 1997 yılında da Cemal Süreya Arşivi yayımlandı.

Kitapları:

Şiir: Üvercinka (1958; Yeditepe Şiir Armağanı), Göçebe (1965; 1966 TDK Şiir Ödülü), Beni Öp Sonra Doğur Beni (1973), Sevda Sözleri (Uçurumda Açan ile birlikte toplu şiirleri: 1984), Sıcak Nal ve Güz Bitiği (1988; Behçet Necatigil Şiir Ödülü), Sevda Sözleri (bütün şiirleri: 1990, ö.s.; YKY 1995). Düzyazı: Şapkam Dolu Çiçekle (1976; genişletilmiş basım: Toplu Yazılar I: Şapkam Dolu Çiçekle ve Şiir Üzerine Yazılar, YKY 2000), Günübirlik (1982; Uzat Saçlarını Frigya adıyla: 1992; genişletilmiş basım: Toplu Yazılar II: "Günübirlik"ler, YKY 2005), Onüç Günün Mektupları (1990, ö.s.; YKY 1998), 99 Yüz (1991; YKY 2004), 999. Gün / Üstü Kalsın (1991; genişletilmiş basım: Günler, YKY 1996), Folklor Şiire Düşman (1992), Aydınlık Yazıları / Paçal (1992), Oluşum'da Cemal Süreya (1992), Papirüs'ten Başyazılar (1992), Güvercin Curnatası (konuşmalar ve soruşturma yanıtları: haz. Nursel Duruel, YKY 1997; genişletilmiş basım: 2002). Cemal Süreya iki antoloji (Mülkiyeli Şairler ve 100 Aşk Şiiri) hazırladı; Simone de Beauvoir'dan Sade'ı Yakmalı mı? (1966; YKY 1997), Gustave Flaubert'den Gönül ki Yetişmekte (Duygusal Eğitim) ve Antoine de Saint-Exupéry'den Küçük Prens (Tomris Uyar'la birlikte) başta olmak üzere, pek çok çeviri yaptı. Çeviri şiirleri (Yürek ki Paramparça, haz. Eray Canberk, YKY 1995) ve Çocukça dergisi için yazdığı yazılar (Aritmetik İyi Kuşlar Pekiyi, haz. Necati Güngör, 1993; YKY 1996) derlendi.

Cemal Süreya'nın
YKY'deki kitapları:
Sevda Sözleri
(bütün şiirleri, 1995)
Yürek ki Paramparça
(çeviri şiirler, 1995)
Üvercinka (2008)
Günler
(günlük, 1996)
Güvercin Curnatası
(konuşmalar ve soruşturma yanıtları, 1997)
Onüç Günün Mektupları
(mektup, 1998)
Toplu Yazılar I:
Şapkam Dolu Çiçekle ve Şiir Üzerine Yazılar (2000)
99 Yüz (2004)
Toplu Yazılar II:
"Günübirlik"ler (2005)
Doğan Kardeş
Aritmetik İyi Kuşlar Pekiyi
(çocuk yazıları, 1996)

1931 doğumlu, ilk şiiri ("Şarkısı Beyaz") daha beş yıl önce (8 Ocak 1953) ve üstelik bir meslek grubunun dergisinde (Mülkiye Fikir ve Sanat Dergisi) yayımlanmış bir şair olan Cemal Süreya'nın ilk kitabı Üvercinka 1958 Şubatında çıktığında, onun bu kitapla çağcıl Türk şiirinin en çok konuşulan, en çok tartışılan akımlarından (akım olup olmadığı üzerinde anlaşmaya varılamasa bile günümüz şiirine kadar uzanan etkilerini kimsenin hafife alamadığı) İkinci Yeni'nin öncülerinden biri olacağını şairin kendisi de bir başkası da bilemezdi kuşkusuz. Şairine böyle bir "ün ve efsane" getiren ve (Arif Damar'ın İstanbul Bulutu ile birlikte) 1958 Yeditepe Şiir Armağanı'nı kazandıran bu kitap, yayımlandığı günden beri, dünya şiir tarihinde pek az ilk kitaba nasip olan bir efsane aylasıyla çevrili durumda.

Yayımlanışının 50. yılında, Üvercinka'nın bir özel baskısını sunuyoruz: Hepsi numaralı 2000 nüshalık tek bir basım.

SAN

Kırmızı bir kuştur soluğum

Kumral göklerinde saçlarının

Seni kucağıma alıyorum

Tarifsiz uzuyor bacakların

Kırmızı bir at oluyor soluğum

Yüzümün yanmasından anlıyorum

Yoksuluz gecelerimiz çok kısa

Dörtnala sevişmek lâzım

GÜL

Gülün tam ortasında ağlıyorum

Her akşam sokak ortasında öldükçe

Önümü arkamı bilmiyorum

Azaldığını duyup duyup karanlıkta

Beni ayakta tutan gözlerinin

Ellerini alıyorum sabaha kadar seviyorum

Ellerin beyaz tekrar beyaz tekrar beyaz

Ellerinin bu kadar beyaz olmasından korkuyorum

İstasyonda tren oluyor biraz

Ben bazan istasyonu bulamıyan bir adamım

Gülü alıyorum yüzüme sürüyorum

Her nasılsa sokağa düşmüş

Kolumu kanadımı kırıyorum

Bir kan oluyor bir kıyamet bir çalgı

Ve zurnanın ucunda yepyeni bir çingene

ÖNCELEYİN

Önce bir ellerin vardı yalnızlığımla benim aramda

Sonra birden kapılar açılıverdi ardına kadar

Sonra yüzün onun ardından gözlerin dudakların

Sonra her şey çıkıp geldi

Bir korkusuzluk aldı yürüdü çevremizde

Sen çıkardın utancını duvara astın

Ben masanın üstüne kodum kuralları

Her şey işte böyle oldu önce

ADAM

Adam Őapkasına rasladı sokakta

Kimbilir kimin Őapkası

Adam ne yapıp yapıp hatırladı

Bir kadın hatırladı sonuna kadar beyaz

Bir kadın açtı pencereyi sonuna kadar

Bir kadın kimbilir kimin karısı

Adam ne yapıp yapıp hatırladı.

Yıldızlar kıyamet gibiydi kaldırımlarda

Çünkü biraz evvel yağmur yağmıŐtı

Adam bulut gibiydi, hatırladı

Adamın ayaklarının altında

Yıldızların yıldız olduğu vardı

Adam yıldızlara basa basa yürüdü

Çünkü biraz önce yağmur yağmıŐtı.

GÜZELLEME

Bak bunlar ellerin senin bunlar ayakların
Bunlar o kadar güzel ki artık o kadar olur
Bunlar da saçların işte akşamdan çözülü
Bak bu sensin çocuğum enine boyuna
Bu da yatak olduğuna göre altımızdaki
Sabahlara kadar koynumda yatmışsın
Bak bende yalan yok vallahi billâhi
Sen o kadar güzelsin ki artık o kadar olur

İşe bak sen gözlerin de burda
Gözlerinin ucu da burda yaşamaya alışık
İyi ki burda yoksa ben ne yapardım
Bak çocuğum kolların işte çıplak işte
Bak gizlisi saklısı kalmadı günümüzün
Gözlerin sabahın sekizinde bana açık
Ne günah işlediysek yarı yarıya

Sen asıl bunlara bak bunlar dudakların
Bunların konuşması olur öpülmesi olur
Seni usulca öpmüştüm ilk öptüğümde
Vapurdaydık vapur kıyından gidiyordu
Üç kulaç öteden İstanbul gidiyordu
Uzanmış seni usulca öpmüştüm
Hemen yanımızdan balıklar gidiyordu

SİZİN HİÇ BABANIZ ÖLDÜ MÜ?

Sizin hiç babanız öldü mü

Benim bir kere öldü kör oldum

Yıkadılar aldılar götürdüler

Babamdan ummazdım bunu kör oldum

Siz hiç hamama gittiniz mi

Ben gittim lambanın biri söndü

Gözümün biri söndü kör oldum

Tepede bir gökyüzü vardı yuvarlak

Şöylelemesine maviydi kör oldum

Taşlara gelince hamam taşlarına

Taşlar pırıl pırıldı ayna gibiydi

Taşlarda yüzümün yarısını gördüm

Bir şey gibiydi bir şey gibi kötü

Yüzümden ummazdım bunu kör oldum

Siz hiç sabunluyken ağladınız mı.

AŞK

Şimdi sen kalkıp gidiyorsun. Git.

Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar. Gitsinler.

Oysa ben senin gözlerinsiz edemem bilirsin

Oysa Allah bilir bugün iyi uyanmıştık

Sevgiyeydi ilk açılışı gözlerimizin sırf onaydı

Bir kuş konmuş parmaklarıma uzun uzun ötmüştü

Bir sevişmek gelmiş bir daha gitmemişti

Yoktu dünlerde evelsi günlerdeki yoksulluğumuz

Sanki hiç olmamıştı

Oysa kalbim işte şuracıkta çarpıyordu

Şurda senin gözlerindeki bakımsız mavi, güzel lâflı

İstanbul

Şurda da etin çoğalıyordu dokundukça lâfların dünyaların

Öyle düzeltici öyle yerine getiriciydi sevmek

Ki Karaköy köprüsüne yağmur yağarken

Bıraksalar gökyüzü kendini ikiye bölecekti

Çünkü iki kişiydik

Oysa bir bardak su yetiyordu saçlarını ıslatmaya

Bir dilim ekmeğin bir iki zeytinin başındaydı doymamız

Seni bir kere öpsem ikinin hatırı kalıyordu

İki kere öpeyim desem üçün boynu bükük

Yüzünün bitip vücudunun başladığı yerde

Memelerin vardı memelerin kahramandı sonra

Sonrası iyilik güzellik.

DALGA

Bulutu kestiler bulut üç parça
Kanım yere aktı bulut üç parça
İki gemiciyken Van Gogh'dan aşırılmış
Bir kadının yüzü ha ha ha.

Bir kadının yüzü avucum kadar
İki gözümle gördüm vallahi billâhi
Yıldızlar vardı kafayı çekmişim
Bu kimin meyhanesi ha ha ha.

Bu Ali'nin meyhanesi bu da masa
Bu ipi kimse için gezdirmiyorum
Bir kere asılmışım çocukluğumda
Direkler gemideydi ha ha ha.

İki gemiciyken Van Gogh'dan aşırılmış
Bir kadının yüzü kaçıyordu yetişemedim
Ben ömrümde aşk nedir bilmedim
Süheylâ'yı saymazsak ha ha ha.

KANTO

Ben nerde bir çift göz gördümse
Tuttum onu güzelce sana tamamladım
Sen binlerce yaşıyasın diye yaptım bunu
Bir bunun için yaptım

— Garson bira getir
Garsonun adı Barba

Ben nereye gittimse bütün zulumlardı
Bütün açlıklardı kavgalardı gördüğüm
Kötülüklerin büsbütün egemen olduğu
Namussuz bir çağ bu biliyorsun

— Garson rakı getir
Garsonun adı Hakkı

Sen belki de bir resimsin ne haber
Kırmızı bir Beykozun yanında duruyorsun
Yapan bir de ağaç yapmış yanına
Dallarına konsun diye kelimelerin

— Garson şarap getir
Garsonun hali harap

İNGİLİZ

İngilizde bol gelirli bir bay şarkı söylüyor
Elbet söyleyecek yok bir de söylemesin mi
Gözleri yüzünün تنها bir köşesine çekilmiş
Üstelik şarkının hakkını iyi veriyor

Ben soluğu Meryem'in sokağında alıyorum
Meryem'in diyorsam, Kolay Meryem'in, usullacık Meryem'in
Karanlık bastırmış üstümüzü külliyetli miktarda
Alçak sesle konuşuyoruz korkudan değil

Çünkü ne zaman ağzından öpecek olsam
Hele bu ağız onun kendi ağzıysa
Kocaman bir gül yer alıyor arkamızda
Zulma karşı

Ayakta duran kadınlar olur ya
Meryem bunlardan
Üç türlü ayakta duruşu var
Birini yalnız bana kullanıyor

- Güzel mi bari
- Hem de nasıl

CIGARAYI ATTIM DENİZE

Şimdi bir güvercinin uçuşunu bölüşüyoruz

Gökyüzünün o meşhur maviliğinde

Uzun saçlı iri memeli kadınlarıyla

Bir Akdeniz şehri çıkabilir içinden

Alıp yaracak olsak yüreğini

Şimdi bir güvercinin

Şimdi sen tam çağındasın yanına varılacak

Önünde durulacak tam elinden tutulacak

Hangibir elinden güzelim hangibir

Bir elinde kızlığın duruyor garip huysuz

Öbür elinde yetişkin bir gün ışığı

Daha öbür elinde de kilometrelerce hürlük

Çalışan insanlar için akşamlara kadar

Toz duman içinde

Bir elinle de boyuna ekmek kesiyorsun

Biz eskiden de en aşağı böyleydik senlen

Bir bulut geçiyorsa onu görürdük

Bir minarenin keyfine diyecek yoksa onu

Bir adam boyuna yoksulluk ediyorsa onu

Ne zaman hürlüğün barışın sevginin aşkına

Bir cigara atmışsak denize

Sabaha kadar yandı durdu

ÜÇGENLER

Ali'nin üçgenidir bu çizdiğim

Nerde Öklid'in üçgenleri bu nerde

Na şunlar üç açısı üçü de yoksul

Biri sıfırın altında sekiz derece

Birine atan atmış tekme işi yaş

Biri sizden bir sigara istiyor

Sadece bir sigara ne sandınız

Ne şu

Ne bu

Sadece bir sigara istiyor tütürsün

Nerde Öklid'in üçgenleri bu nerde

Bu da Süheylâ'nın işte aynı

Her yerde görülen herhangi bir üçgen

Bir kenarını yamuk çizmişler Üsküdar'a gidiyor

Bir kenarına istesek her akşam raslıyabiliriz

Bir kenarı da bir terzinin makasına komşu Allah versin

Kendi lâfına bakarsanız bunu üşümemek için yapıyor

Sadece üşümemek için ne sandınız

Ne şundan

Ne bundan

Sadece üşümemek için bu kışta kıyamette

Kendi kendine yetmiyen zavallı bir üçgen

İşte bu da kimbilir kiminki

Bir de dik açısı var ama ne dik aç

En ufak tepeleri o yaratmış sanırsınız

Çalgıcının biridir belki de macun satan

O Şarkı Őenin bu Şarkı benim İstanbul'da

Elinde bir keman var sadece bir keman

Ve alaturka

Eski

Üçgenler var üçgenlerde ortak noktalar

Üçgeninizi çiziyorum var mı kendine güvenen

Bayanlar Baylar

ŒİR

Kadın kendini gösterdi usulcana

Çekingenlikle koŒulu beyaz usulcana

Gittiler gözleri aşka yaşamaya yangın

Gidip gelenler oldu gitti geldiler.

Kadın saçlarını getirmedi uzakta tuttu

Umutsuzlukla dolu soyunuk uzakta

Düştüler karanlıkta aralık aralık

Düşüp ölenler oldu düŒtü öldüler.

Kadın gözlerini koydu ortaya

Bir mavi bir gökyüzü aldı çevrelerini

Sevdiler sonsuz bir maviyle alingan

Sevip yaşayanlar oldu sevdi yaşadılar.

TÜRKÜ

Bir sürü çiçek ama saydırmaya kalkma
Ayrı ayrı kadınlardan koparılmış
Kadınlardan ya hem de bilsen nerelerinden
Kahin-klin kahin-klin
Ben ne kadar öbür çiçekleri denesem
Seninki gül oluyor aralarında

Bir sürü güvercin havalan. Saçların
Bunlar tıpkı senin sevilmedeki saçların
Kanatlarımdan bellidir yeni açılmış sokaklarda
Gülüm-mera gülüm-mera
Bir güvercin akıntısında kesin güvercinler
Uçsuz bucaksız bana bakıyorsun

Bir sürü Süleyman Vagon-Blö'de
İçlerinden biri Vagon-Blö'de
En fazla kibarı en fazla penceresi olan
Çal-para çal-para
Açlığa saygısından olacak
Beni görünce şapkasını çıkarıyor.

ELMA

Şimdi sen çırılçıplak elma yiyorsun

Elma da elma ha allahlık

Bir yarısı kırmızı bir yarısı yine kırmızı

Kuşlar uçuyor üstünde

Gökyüzü var üstünde

Hatırlanacak olursa tam üç gün önce soyunmuşun

Bir duvarın üstünde

Bir yandan elma yiyorsun kırmızı

Bir yandan sevgilerini sebil ediyorsun sıcak

İstanbul'da bir duvar

Ben de çıplağım ama elma yemiyorum

Benim öyle elmalara karnım tok

Ben öyle elmaları çok gördüm ohooo

Kuşlar uçuyor üstümde bunlar senin elmanın kuşları

Gökyüzü var üstümde bu senin elmandaki gökyüzü

Hatırlanacak olursa seninle beraber soyunmuşum

Bir kilisenin üstünde

Bir yandan çan çalıyorum büyük yaşamaklara

Bir yandan yoldan insanlar geçiyor çoğul olarak

Duvarda bir kilise

İstanbul'da bir duvar duvarda bir kilise

Sen çırılçıplak elma yiyorsun

Denizin ortasına kadar elma yiyorsun

Yüreğimin ortasına kadar elma yiyorsun

Bir yanda esaslı kederler içinde gençliğimiz

Bir yanda Sirkeci'nin tiren dolu kadınları

Adettir sadece ağızlarını öptürürler

Ayaküstü işlerini görmek yerine

Adımın bir harfini atıyorum

HAMZA

Büyük bir ihtimalle ölmüştük
Şehir kan kıyametti ayaklarımızda
Gökyüzünü katlayıp bir köşeye koymuştuk
Yıldızlar kaldırımlara dökülmüştü bütün
Hamza bütün parmaklarını ortaya dökmüştü
Yirmi yıldır cebinde biriktirdiği parmaklarını
Hamza son şarkıyı kırka bölmüştü
Doğrusu iyi idare etmiştik
Doğrusu iyi haltetmiştik
Yaşayanlar unutmuştu bizi
Biz öldüğümüzle kalmıştık

HAMZA SÜİTİ

Sürahinin en yamru yumru yerinde

Hamza'nın karısı bir, Hamza iki.

Sürahi, basbayağı sürahi, masanın üstünde

Sıfırıncı katta Cihangir'deki

Şehrin altında, şarkıların altında, ayranların.

Yarım kafiyenin hatırı için

Akşam akşam yarım somun sahibi

Hamza'nın karısı bir, Hamza iki.

Leylâ'nın kaşları geldi oturdu karşıma

Hamza'nın karısı Leylâ, Hamza Leylâ.

Başladı Afrikası uzun bir gece

– Afrika dediğin bir garip kıta –

Geceler yukarda telcek - bulutcak

Böyle gecelerde yatan yatana

Sıfırıncı katta Cihangir'deki

Hamza'nın karısı Leylâ, Hamza Leylâ...

ŞU DA VAR

Bir de var sen koynumda yatıyorsun

Güzelsin güzelliğin mutlak amenna

Kızlığın masanın üstünde

Kocana saklıyorsun

Oysa koca da ne benim kollarım var

Soy bir portakal yedir bana dilim dilim

Ben uzun minareliyimdir doğma büyüme

Ne yapıp yapıp denizi görmek isterim

BALZAMİN

Sen el kadar bir kadınsındır
Sabahlara kadar beyaz ve kirpikli.
Bazı ağaçlara kapı komşu,
Bazı çiçeklerin andırdığı.
İş bu kadarla bitse iyi;
Bir insan edinmişsindir kendine,
Bir şarkı edinmişsindir, bir umut
Güzelsindir de oldukça, çocuksundur da
Saçlarınla beraber penceredeleyen
Besbelli arandığından haberli
Gemiler eskirken, deniz eskirken limanda
Sevgili.

SÜVEYŞ

Dengesini uzun bıyıklarına borçlu yürürken
Son derece ince bir kadın yüzünden sallantılı
Sevişken bir orospu en mayhoş tenlisi Ortadoğunun
Çeşmeden su içer gibi kolay rahat
Avucunu çenesine dayayıp öptüğü

Ama sadece öpmek mi
O da ayrı mesele

Saçındaki çiçeği yükleyip merhabasına
Yoluna dikildiği ilk gündenberi onun
Geceyi tutup getirmek birinci işi
Sonra belirtmek geceyi en yavuz lâflarla
Meryem kadifeden bir çingenedir

Ama çay içmenin kadifesi mi olur
O da ayrı mesele

Gibi bir Erzurumlu yanından geçen minarelerin
Daracık ıslığına buyur etmiş bütün mavilikleri
Meryem Meryem benimle bir daha öyle konuşma Meryem
Ay sessiz sedasız bir çingenedir

İnan ol başımı alır giderim

Ama nereye gidebilir
O da ayrı mesele

Biz seviştik Süveyş kanalı kapanmıştı
Ellerimizin balıkları bütün kanallarda

ASLAN HEYKELLERİ

Çoğaltan ellerini seviyorum kaç kişi

Dokundukça dokundukça aslanlara

Parklarda yakışıklı aslan heykelleri

Birdenbire önümüze çıkıyorlar buysa çok güzel

Bizim bu aşkımızın aslan heykelleri

Şahane değişik hüzün heykelleri yani

Ben bütün hüzünleri denemişim kendimde

Bir bir denemişim bütün kelimeleri

Yeni sözler buldum bir nice seni görmeyeli

Daha geniş bir gökyüzünde soluk aldıracak şiire

Hadi bir de bunlarla çağır gelsin aslan heykelleri

Oldurmanın yıkmanın yeniden yapmanın aslan heykelleri

Olduran yıkan yeniden yapan gözlerini seviyorum kaç kişi

Bir senin gözlerin var zaten daha yok

Ya bu başını alıp gidiş boynundaki

Modigliani oğlu modigliani

Az şey değil seninle olmak düşünüyorum da

İçimde bir sevinç dallanıyor kaç kişi

Bir geyik kendini çiziyor karanlığa sonra kayboluyor

Karanlık maranlık ama iyi seçiliyor

Yorgan toplanmış bacakların seçiliyor

Bir uçtan bir uca bacaklarının aslan heykelleri

Onları ne denli sevdiğimin aslan heykelleri

Ayık gecemizi dolduruyorlar bir uçtan bir uca

En olmayacak günde geldin tazeledin ortalığı

Alıp kaldırdın bu kutsal ekmeği düştüğü yerden
Bunlar hep iyi şeyler ya öte yanda
Olsa yüreğim yanmıyacak aslan heykelleri
Ama yok aslan heykelleri var köpek
Delikanlı bir köpeği var onunla yatıyor
Adalet Hanım iki kişilik karyolasında
Bozulmuş burjuva ahlâkına örnek

HÜR HAMAMLAR DENİZİ

Kadınlar hamamında Güzin

Bacağının birini suya uzattı

Erkekler hamamında Süleyman

Uzandı bu bacağı bir güzel öptü

Öpsün bakalım

Kadın kısmı n'apar Güzin onu yapacak

Bacağını azıcık yukarı çekti

Süleyman yutar mı kaçın kurrası

Bu sefer biraz aşağıdan öptü

Hadi bakalım

Az daha biraz daha derken sonunda

O güzelim bacak sudan çıkacak

Bacakla beraber bir mesele önemli

Acap şimdi Süleyman nerden öpecek

Dur bakalım

Erkekler hamamında Süleyman

Az namussuz adam değilmiş hani

Kalkıp dosdoğru Eskişehir'e gitti

Geçirdiği gibi başına şapkasını

Enflasyon parasıyla otuz lira

NEHİRLER BOYUNCA KADINLAR GÖRDÜM

Porsuk nehrinin geçtiği kadınlar

Hepsine yüzer kere rasladım en azdan

Umutsuz sevdalara tutulmak onlarda

Bozkıra doğru seyrele seyrele yaşamak onlarda

Verdi mi adama her şeylerini verirler

Ben gördüm ne gördümse kadınlarda

Porsuk nehrinin geçtiği

Kızılırmak parça parça olasın

Bir parça ekmek siyah on kuruluşluk kına kırmızı

Taş toprak arasında türküler arasında

Karanlıkta bir yanları örtük bir yanları üryan

Kocaman gözleriyle oy anam bu kadar dokunaklı

Kimler ürkütmüş acaba bu kadar kadını

Dicle kıyılarına tiren varınca

Büyük bir gökyüzü git allahım git

Genel olarak önce kaşları görünür

Sonra bütünsüz uykuları kaşla göz arasında

Yanaklarında çıban izi taşıyan kadınlar

Gül kurusu

Bir gün sizin de yolunuz düşer memlekete

Siz de görürsünüz bunları kadınlarda

Ödevleri yenilmek olan hep

Bıçakla kemik arasında

Susmakla ağlamak arasında

Yenilmek

AFRİKA

Afrika dediğin bir garip kıta

El bilir âlem bilir

Ki Őekli bozulmasın diye Akdeniz'in

Hâlâ eskisi gibi çizilir

Haritalarda

ONLARIN YANI SIZİN

Onların, yani sizin hayatınıza

Şarkılar girmiş, şarkısız edemiyorsunuz

Şarkılar, yani barış yani gökyüzü

Yani bazan burun buruna geldiğiniz köşebaşlarında

Sonra usul usul, yavaş yavaş kaybettiğiniz

Yani dost geldi gelecek, sevgili sevdi sevecek

Yani yaşamak adına güzel düştüğü olan

Şarkılar, yani yanıldığınız...

Sizin, yani onların hayatlarına

Allahlar girmiş, Allahlardan kurtulamıyorlar

Allahlar, yani çarşıda pazarda, yani evde

Yani arabalarına taş koydukları caddelerde

Bir dilim jandarma ekmeği kürekte, kürek denizde

Yani sızlayageldiği şey öbür taraflarının.

Yani gölgesinden ölümü görmüş gibi korkulan

Allahlar, yani yine yanıldıkları...

TK

Atlarla. Uzun bacaklı evrensel atlar
Bunlarla gelişiyor sevdamız anlatılmaz
Çocuklarla, kuşlarla, ağaçlarla.
Büyüyen, uçan, dal budak salan.
Yalnız aşkta rastlanan o seçkin nokta.

Sen kadınsın ya büsbütün soyunuyorsun
Sana vergi, atılacak her şeyi kolayca çıkarıp atmak
Öptüğün gibi dünyanın bütün adamlarını bu arada beni
Uzanıp öpüyorsun ya atları çırılçıplak
Ne oluyorsa işte o zaman oluyor.

Sen ağzını ilâve edince atlara
Birdenbire oluyor bu, şaşıırıyoruz
Korkunç bir güzellik halkların havasında
Birden ötesine geçiyoruz varmak istediğimizin
Ayır ayırabilirsen, hangimiz kadın, hangimiz erkek.

BUN

Elim geçiyor aptaldan

Kapital

Elim mi iek mi bilmiyorum

Bir elim bir iek mi açılan

Çekingen mahzun açılan bunu bilmiyorum

Ama st üste yenildiğime göre

İskambil oynuyorum garanti

Max Jacob papazı ablasından

Ablasını o saat meryemsiyorum

Çünkü her kadını meryemsiyorum

Gözleri göz değil gzistan

O müthiş korku saatlerinde

Başını omuzuma koymasa olmazdı

Başını omuzuma koyunca da

Kurtarmasa olmazdı beni olmaktan

İçtiği şaraba ait bir adam

Gözleri göz değil gzistan

Bir odadan bir odaya geçiyor

Kapının birini açıp birini kapıyor

Adı Meryem değil sadece Dorothy Lucy

Renklerinden dolayı okulsuz bırakılan

Zenciler zenciler iki okka zencefil

İntihar ss verilerek

Güneşin linç edildiği bir akşam

ÜVERCİNKA

Böylece bir kere daha boynunlayız sayılı yerlerinden

En uzun boynun bu senin dayanmıya ya da umudu kesmemeye

Lâleli'den dünyaya doğru giden bir tramvaydayız

Birden nasıl oluyor sen yüreğimi elliyorsun

Ama nasıl oluyor sen yüreğimi eller ellemez

Sevişmek bir kere daha yürürlüğe giriyor

Bütün kara parçalarında

Afrika dahil

Aydınca düşünmeyi iyi biliyorsun eksik olma

Yatakta yatmayı bildiğin kadar

Sayın Tanrıya kalırsa seninle yatmak günah daha neler

Boşunaymış gibi bunca uzaması saçlarının

Ben böyle canlı saç görmedim ömrümde

Her telinin içinde ayrı bir kalb çarpıyor

Bütün kara parçaları için

Afrika dahil

Senin bir havan var beni asıl saran o

Onunla daha bir değere biniyor soluk almak

Sabahları acıktığı için haklı

Gününü kazanıp kurtardı diye güzel

Birçok çiçek adları gibi güzel

En tanınmış kırmızılarla açan

Bütün kara parçalarında

Afrika dahil

Birlikte mısralar düşürüyoruz ama iyi ama kötü

Boynun diyorum boynunu benim kadar kimse

değerlendiremez

Bir mısra daha söylesek sanki her şey düzelecek

İki adım daha atmıyoruz bizi tutuyorlar

Böylece bizi bir kere daha tutup kurşuna diziyorlar

Zaten bizi her gün sabahtan akşama kadar kurşuna

diziyorlar

Bütün kara parçalarında

Afrika dahil

Burda senin cesaretinden laf açmanın tam da sırası

Kalabalık caddelerde hür lüğün şarkısına katılırkenki

Padişah gibi cesaretti o alımlı değme kadında yok

Aklıma kadeh tutuşların geliyor

Çiçek pasajında akşamüstleri

Asıl yoksulluk ondan sonra başlıyor

Bütün kara parçalarında

Afrika hariç değil.

YAZMAM DAHA AŞK ŐİRİ

Oydu bir bakıőta tanıdım onu

Kuşlar bakımından uğarı

Çocuk tutumuyla beklenmedik

Uzatmıő ay aydın karanlığıma

Nerden uzatmıősa تنها boynunu

Dünyanın en güzel kadını bu oydu

Saçlarını tarasa baştanbaőa rumeli

Otursa ama hiç oturmazdı ki

Kan kadını rüzgârdı atların

Hep andım ne yaőanır olduğunu

En çok neresi mi ağzıydı elbet

Bütün duyarlıklara ayarlı

Öpüőlerin türlüünden elhamra

Sınırsız denizinde çarőafların

Bir gider bir gelirdi iőlek ağzı

Ah şimdi benim gözlerim

Bir ağlamaktır tutturmuş gidiyor

Bir kadın gömleği üstümde

Günün maviliği ondan

Gecenin horozu ondan

Table of Contents

[SAN](#)
[GÜL](#)
[ÖNCELEYİN](#)
[ADAM](#)
[GÜZELLEME](#)
[SİZİN HİÇ BABANIZ ÖLDÜ MÜ?](#)
[AŞK](#)
[DALGA](#)
[KANTO](#)
[İNGİLİZ](#)
[CIGARAYI ATTIM DENİZE](#)
[ÜÇGENLER](#)
[ŞİİR](#)
[TÜRKÜ](#)
[ELMA](#)
[HAMZA](#)
[HAMZA SÜİTİ](#)
[ŞU DA VAR](#)
[BALZAMİN](#)
[SÜVEYŞ](#)
[ASLAN HEYKELLERİ](#)
[HÜR HAMAMLAR DENİZİ](#)
[NEHİRLER BOYUNCA KADINLAR GÖRDÜM](#)
[AFRİKA](#)
[ONLARIN YANİ SİZİN](#)
[TK](#)
[BUN](#)
[ÜVERCİNKİ](#)
[YAZMAM DAHA AŞK ŞİİRİ](#)